હોરી સંગ્રહ પ્રારંભ.

સર્વે વૈસ્નવજનના માટે.

—:o:—

પ્રસિદ્ધ કરનાર.

મહાદેવ રામચંદ્ર જાગુષ્ટે, બુકસેલર.

ત્રણ દરવાજા—અમદાવાદ.

આવૃત્તી ત્રીજી — પ્રત. ૩૦૦૦.

અમદાવાદ.

ધી રાજનગર ટાઈપ ફાઉન્ડરી પ્રિન્ટીંગ પ્રેસમાં
જેશંગભાઈ મુળજી પટેલે છાપ્યું.

સંવત ૧૯૬૦. સને ૧૯૦૩.

કિંમત ૦—૧—૦

હોરી સંગ્રહ.

શ્રીગણેશાએનમઃ અથ રસીક હોરીઓ લખીછે. રાગ કાફી.

પદ ૧ લું—સાવરા મત ડારો પીચકારી, લડેંગી માત હમારી. સાવરા. ટેક. મત ડારો મરજાદેસેં રહોઓ, મે હુ કન્યા કુમારી; તુમ હો નિરલજ મેંનહીં એસી, દેઊગી મુખસેં ગારી. ફજેતી હોયગી તુમારી, સાવરા મત ડારો પીચકારી. ૧ એસી હામ હોય હૈયા મેં; તો પરણોને નૌતમ નારી; જાકે પઠાઓ જશોદા માતકું, મૈ હું બાલ કુંમારી, દુંદત વર માત હમારી. સાવરા મત ડારો પીચકારી. ૨ પર નારીકો પાલવ પકર્યો મોહન મન બિચારી, માત તાત તોરે વૃદ્ધ ભગે હૈ; રાજ કંસકો ભારી, કહુ તુમસેં બીસ્તારી સાવરા મત ડારો પીચકારી. ૩ અંગ પકર કર મેરી ચુદરીયાં, જીવન જોરસેં ફારી; સુરદાસ પ્રભુ તીહારે મીલનકું, બોલત બ્રજકી નારી, પીતાંબર લેઊગી ઊતારી. સાવરા મત ડારો પીચકારી.

પદ ૨ જુ. રાગ હોરી.—સાંવરો હજુએ નહી આયો, દ્રીગન જરરના જર લાયો; સાંવરો. ટેક. બ્રજ બીનતાકો સંગ છોરકે, મધુબન જાઈ બસાયો; દાસી કરી પટરાણી જોય કે, ગોપી નાથકો નામ લજાયો. કંથ કુબજાકો કહાયો, સાંવરો હજુએ નહી આયો. તલખત છોરો બ્રજમેં રાધીકા, કૃષ્ણ દ્વારીકામેં છાયો, કહા કહું હમસબ બિસબાસી; દાસીકો ચીત ચોરાયો, ગરલવાકું ઘોર પીલાયો. સાંવરો અજહું નહી આયો. ૨ ક્રૂરેરે અક્રૂર કહાસેં આયો; ધર ધર હોરી જલાયો; એક તો હોરી જલત છતી યનમે; સ્વપને સુખ નપાયો, ફીર હો કહાંસે ફાગન આયો. સાંવરો અજહું નહી આયો. ૩ લીખ લીખ પતિયાં છતીયા જલત હે, ઊધોકુ બીછી પઠાઓ; મેહે વીધાતા અધિક સંતાપે, કુબરી કે મન ભાયો ધીરજ નહી જાત ધરાયો. સાવરો અજહું નહી આયો. ૪ બે દરદી મેરો દરદ ન જાન્યો, કામી કો જોર જનાયો, સુરદાસ અબલાકી બીનતી; કરત હેમનકો ભાયો, જરે પર લુંન લગાયો. સાંવરો અજ હું નહી આયો. ૫

પદ ૩ જુ રાગ હોરી.—સાંવરેસે કહીયો મોરી, કહીયો મોરી

સુનાઇયો મોરી; સાંવરેસે કહીયો મોરી ટેક. બ્રંદા બનસે ઉધવજી આએ, સુ-નકે સખી સબ દોરી, કહે હમકું નંદલાલ મીલાઓ; ના તો દીયો બાખ ઘોરી, કરી કહા અબતે ચોરી. સાંવરેસે કહીયો મોરી ૧ શીશ નમાઓ ચરન ગહી લીજો, કરૂં બીનતી કરજોરી; એસી ચુક કહા પરી મોશે; પ્રીત પીછલી તોરી, સુરત નાહી લીની મોરી. સાંવરેસે કહીયો મોરી. ૨ ભુખ ન બસ સબહી તજ દીનો, ખાન પાન બીસરોરી. વિભુત લગાઇ જોગન હોઈ બેઠી; તેરોહી ધ્યાન ધરયોરી, બેગે ગલી આઇયો પ્રાસોરી. સાંવરેસે કહીયો મોરી. ૩ નીશદીન બ્યાકુલ ફીરત સખીઓ, એહે વીધાતન ઘેરી, શ્યામ તુમ તુહેત કુંજનમેં; શીશ જટા શક છોરી, ચલો જીહાં હોરી હોરી. સાંવરેસે કહીયો મોરી. ૪ રોમ રોગ બાખ છાઇ રહયોહે મનમેં વેર પરોરી; સુરશ્યામ ઊનસે જાન કહીયો, ગાઊંગી કીરતન તોરી, પાપ તહીં રહત રતોરી. સાંવરેસે કહીયો મોરી.

પદ ૪ થુ. રાગ હોરી.–સાંવરે લીખી જોગ પઠાયો. નીપટ નીઠોર કહાયો; સાં. ટેક. અંગ વિભુત ગલે મૃગ છાલા સો ઉનકે મન ભાયો, કુબજા કહાન લગીહે જબસુ, એહી મંત્ર પઢાયો. પ્રેમકો નેન છોરાયો. સાવરે લીખી જોગ પઠાયો ૧ ઉનકુ દોષ કછુના દીજે સંગત ગુન ઊપજતહે, વાકોકંથ કહાયો ઊનકુ લાજન આયો સાંવરે લખી જોગ પઠાયો ૨ એક દીન ગોએ આઇ અચાનક, કેસર રંગ છરકાયો; નીલાંબર પીતાંબર ઊપર તાલ તંબોલ ન છાયો, ગાંનું મથવા ભરી લાગો. સાંવરે લીખા જોગ પઠાયો ૩ વાદીનકી સુધ ભુલ ગઇરી, કાજર નેન ભરાયો, હાં હાં કરત ફુરત હે લાલન, બોહોત રંગ લોહારી આયો, પકર કર નાચ નચાયો. સાંવરે લીખી જોગ પઠાયો. ૪ કઠીન કઠોર ભયો બ્રજ મેરો, ચીંતા ચતુર ચોરાએસો, મંગલદાસ તજી વ્રજ વીના; જાઇ દ્વારીકામેં છાયો, ફીરી નહી દરસના પાયો. સાંવરેલીખી જોગ પઠાયો. ૫

પદ ૫ મુ રાગ હોરી.—સાંવરો નીકી બેનું બજાવે, બજાવે, સાંવરો, ટેક. ઘર ઘરસે ગોપી ચલી આવે, સુન મોરલી સુખ પાવે, કોઇ સખી

તાલ મૃદંગ બજાવે, કોઇ નાચે કોઇ ગાવે; શ્યામ જોઇ અતિ સુખ પાવે. સાંવરે નીકી બેનુ બજાવે. ૧ કોઈ સખી અબીર ગુલાલ ઉડાવે. કોઇ પીચકારી ચલાવે, કોઇ સખી ઊતમ કઉતીક કરકે; મન મોહનકુ રીઝાવે, સ્યામ દેખી મોહો બઢાવે સાંવરો નીકી૦ બ્રહ્મા મહેશ્વર રાય દેવ મુની, કૌતીક દેખન આવે, નાચત ભયે અપછરા મુદીત મન; તાનમેં તાન મિલાવે, સ્યામ દેખી મોહો મચાકાવે સાંવરો નીકી બેન, જય જયકાર ભયો ત્રીભોવનમે દુંદુભી ગેબ સુનાવે. મુકતાનંદ ભાગ્ય વ્રજ જનકો, નીગમ અગમ ગુન ગાવ. સારદા સુખ પાવે. સાંવરો નીકી બેન બજાવે.૪

પદ ૬ ઠુ, રાગ હોરી.--સાંવરો રંગ ડાર ગયોરી, ગયોરે,સાંવરો. ટેક. મેં હાડીથા અપને ભુવનમેં, ઓઢન કુસમબ સારી, વે હાડો કદમકી છેયા; હાથ લીયે પીચકારી, શ્યામ મોહ સનમુખ ડારી. સાંવરો રંગ ડાર ગયોરી. ૧ ચુવા ચુવા ચંદન ઓર અરગજા, અંગ ગંદ પીચકારો, ભરી પીચકારીયબેરે શ્યામ સે; મે વ્રખભાનકી છોરી, માનુ ધન દામની દોરી.સાવરો રંગ ડાર ગયોરી. ૨ સાસુ જુડી મેરી જુડી નણુંદીયા ખીજ ખીજ દેગી ગારી, ગોકુલ નગરકે લોક ચવેગે; કંથકી બાત હે ન્યારી, સખી ડર લાગત ભારી. સાંવરો. ૩ લાલ ગુલાલ ગુમંડ દાગે હે કે ન સકે બિહારી, દયા સખી અચરત કહા કીનો; એસોહી દ્રીગ વીહારી લાલ તોરે મુખપર વારી સાંવરો૦૪

પદ ૭ મુ. રાગ હોરી.—સાંવરે મોકુ રંગમે રોરી, રોરી, સાંવરે. ટેક. બહોત પકર કર શીર ગગરીયાં, છીનાય કે શીર ઢોરી, રંગમે રસ બરસ મોકુ કીની; ડારી ગુલાલ ઝોરી, ગાવન લગે મુખસે હોરી. સાંવરે મોકુ રંગમે રોરી ૧ આયો અચાનક મિલ્યો મંદીરમે, દેખત નવલ કીશોરી, ભરી ભુજ મોંકુરે પકરી; જીવનને બધ જોરી, માલા મોતનકી તોરી. સાંવરે૦ ૨ તબ મેરો જોર કછુ એ ન ચાલ્યો, બાત કહેન સુનાઈ, તબ મે ઉનકું નેન દેખાયો, મત જાનો મોકું ભોરી, જાનુ ચીતકી ચોરી, સાંવરે. ૩ મરજાદ મેરી કછુએ ન રાખી કયુંએકી કસ તોરી, સુરદાસ પ્રભુ તુમારે મિલનકું; મોકું રંગમે રોરી, મઇતી મે નંદનકી પોરી. સાંવરે મોકું ૪

પદ ૮ મું. રાગ હોરી.—સાંવરે પીચકારી ડારી, સાંવરે ટેક સહજ ભાવ ભગતી જમુના તટ, પેહેરી કસુંબલ સારી; એરેઉ ઠાઢો કદમકી છૈયાં હાથ લીયો પીચકારી સખી મોકું મોહપર મારી, સાંવરે પીચકારી ડારી ૧ સાસુ બુરી ઘર નનદી હઠીલી, ખીજ ખીજ દેંગી ગારી, એહ નગરકે લોક ચવૈયે; કંથકી રીત હે ન્યારી મોકું ડર લાગત ભારી. સાવરે ૨ વૃંદાબનકી કુંજ ગલનમે મોહન ખેલે હોરી, એક તો ઠાઢો કૃષ્ણ સાંવરો, એક ઔર રાધે પ્યારી, સખી દેખન હારી; સાંવરે ૩ લેકર ગુલાલ મેરે મુખ પર ડારો, ના કછુ મનમે બિચારી; નવલદાસ મેહો અમૃત લાગે, એસી બાત બિહારી. લાલ તોરે મુખપર વારી. સાંવરે.

પદ ૯ મું રાગ હોરી.—સાવરો હોરી ખેલન આયો, આયો. સાંવરો. ટેક. મે દધી બેચન ગઈતી બંદરાબન, મારગ આડો પારયો; મટ્ઠી માટ મેરો સબરે ઢોલયો, માખન લુટી ખાયો. એ જસોદાજીકો જાયો, સાંવરો હોરી ખેલન આયો ૧ વૃંદાવનકી કુંજગલનમે ખેલ ભારે મચાયો, લાલ ગુલાલ અબિલ ઊડાયો; મુઠી ભર ભર ધાયો, સાંવરે બાદર છાયો. સાંવરો ૨ સબ સખીયાં મીલ મોહન ઘેરયો રંગ દે કરને રીઝાયો, સુરશ્યામ પ્રભુ તીહારે મિલનકુ; ચરન કમલ ચિત લાયો, સખી મેને મહા સુખ પાયો સાંવરો ૩

પદ ૧૦ રાગ હોરી.—સાંવરે રંગ ધુમ મચાઇ, મચાઇ, સાંવરે૦ ટેક. ચુવા ચુવા ચંદન અબિર અરગજા, સંગ લીયો દોનું ભાઇ; કર સુંદર કંચન પીચકારી, છીરકત ઇત ઉત ધાઇ. મનકુ કરના ઝર લાઇ. સાંવરે ૧ ઉર વીશાળ ભુજ દંડ મલે બીત, ગજ ગતી ચલત સુહાઇ, સુંદર બદન કમલ દલ લોચન; બોલે મંદ મુસકાઇ, છબી બરની ન જાઇ. સાંવરે. ૨ તાલ મૃદંગ ચંગ ડફ બાજત, સુન ગોપી સબ આઇ; છીરક રંગ શામે લ. ૨, આરસ પરસ ઊર ઝાઇ; દેહ સુધ સબ બિસરાઇ સાંવરે ૩ સુર ૩ મુનીવર વિજ્ઞાની બિરજ કીરત બડહાઇ, મુક્તાનંદ સ્યામ સુંદર સગ ૪ અબ નકી છાઇ, મોહ ગડ દીનો હે ડાઇ. સાંવરે રંગ ધુમ મચાઇ

પદ ૧૧ મું રાગ હોરી.—શ્યામ છોડો બહીયાં મોરી, રેન રહે ગઇ થોરી; શ્યામ છોડો. ટેક. આપ આપને મંદીરસે નીકસી, એક શ્યામ દુજી ગોરી, રહોરે શ્યામ તુમસે ફગુવા લઊંગી; તોસે કરૂં બલ જોરી શ્યામ છોડો બહીયાં મોરી. રેહેન રેહે ગઇ થોરી. ૧ તીન પેહોર પીયા તુમસે જાગી, રસરે પેટ ના ભરોરી, અજહુ શ્યામ તુંમ તરપત નાહી; મેં હુ નાર ઠગારી; શ્યામ છોડો બહીયાં મોરી, રેન રેહે ગઇ થોરી ૨ સાસુ હઠીલી મેરી નણદી ઠગારી, દિયરીયાકી ચોરી છોડો પીયા મેરે પ્રાત: ભયો હે, પત ના રહેગી તોરી, શ્યામ છોડો બહીયાં મોરી, રેન રેહે ગઇ થોરી ૩ બદરાબનમેં ધુમ મચી હે, ખેલત રાધા ગોરી; સુર શ્યામ પ્રભુ તુમારે મિલનકુ, અરજ કરૂં કરજોરી, શ્યામ છોડો બહીયાં મોરી, રેન રેહે ગઇ થોડી. ૪

પદ ૧૨ રાગ હોરી.—સચીદાનંદ ખેલે હોરી, રઘુનંદન ખેલે હોરી; ટેક. ઇતને મેસે ઊનકુ સીખાવત, અબીર ભર ભર જોરી; ઊત અંગદ હનુમાન બીભીખન, લાજકી તાન બધીરી. કહે મુખ હોરી હોરી, સચીદાનંદ ખેલે હોરી ૧ અબીર ગુલાલ અરગજા કુંમ કુંમ, કેસર ગાગર ઘોરી, રૂત બસંત જ્યું બરખા બરખત; રંગકી ઊંડન ફીરી, ચમક ચપલા જ્યું ગોરી, સચીદાનંદ ખેલે હોરી ૨ બાજત તાલ મૃદંગ પખાજ, નાચત દે દે તારી, રંગ માર પડે શીર ઉપર; ખેલત હે તન સારી, ભરી પીચકારી સારી. સચીદાનંદ ખેલે હોરી. ૩ ગગન વિમાન દેવ સબ દેખે. આનંદ રંગ બઢોરી. દાસ વીદેહી એહી મન ભાયો; અવિચલ હો યહ જોરી ભુજા ગ્રહી લીજો મોરી. સચીદાનંદ ૪

પદ ૧૩ મુ રાગ હોરી.—પ્રીતમ મેરો પ્રાન હરોરી, હરોરી, પ્રીતમ મેરો, ટેક. જ્યું મછલી જલ વિના ન જીવે, એસો રંગ બન્યોરી; તલખત તલખત મેરો પ્રાન જાત હે, તુમકું કછુ નહિ ચોરી જીવન મોહે જાદુ કરોરી; પ્રીતમ. ૧ કેસર રંગ કજલપર ડારો. રોમ રોમ રંગ મરોરી, કહાં જાઉં અબ કછુએ ન સુઝે; અંતર આગજ ગોરી, ફીરી ફીરી બો-

સાંત રીરોરી. પ્રીતમ મેરો પ્રાન હરોરી. ૨ સુરતી આન ખડી હે હદા બિચ, તોરે હી ધ્યાન ધરોરી; તુંહી તુંહી રહુ નીસ બાસી; નયનસે નીર ઝરોરી, પ્રેમકો ફંદ પરોરી. પ્રીતમ મેરો પ્રાન હરોરી. ૩ સુખકે કારન સંગ કીયો સખી ઊલટો દુઃખ ભયોરી, સંતદાસ સમ સગ સદ ગુરૂકી; કોઇ સાને સમજી લ્યોરી, જેસો ભયો તેસો કરોરી. પ્રીતમ મેરો પ્રાન હરોરી. ૪

પદ ૧૪ રાગ હોરી.—ઝટકયો મેરો ચીર મોરારી, મોરારી ઝટકયો૦ ટેક. ગાગર સંગ દોરે રીરપર ભરકી, ચુરીવાં મરોર ડારી સારી, રેસમ બંધ કુસુંબ કે ટુટે; ઝટ ગઇ કોર કીનારી, મીલ્યો કોઇ બાંકો ખીલારી. ઝટકયો મેરો ચીર. ૧ બગરી પાડોશણ સંગકી સાહેલી, કર બીનતી કર જોડી, એસી શીખ દઇ સખીઅનકું; માને નહિ બનમાલી, બરીજકો બસવો હારી ઝટકયો મેરો ચીર મોરારી ૨ બરંદા બનકી કુંજગલનમે મોહન ખેલે હોરી, ચંદ્ર સખી ભજ બાલકૃષ્ણ છબ ચરનકમલ લીહારી; અબ રાખો લાજ હમારી, ઝટકયો મેરો ચીર મોરારી. ૩

પદ ૧૫ રાગ હોરી.—ફાગન કેસે ખેલું હોરી, હોરી; ફાગન. ટેક આયો ફાગન માસ તર અબિન, કેસર ફુલ ફુલ્યોરી; પીયા બિના બસંત ન ભાવે, જોબન આગ જગ્યોરી. મોહે વીરહા ઝકઝોરી, ફાગન કેસે ખેલું હોરી ૧ કેસ તજુ શર બેસ તજુ આલી, હાર તજુ હૈયા કેરી. મોતનુ લુંબ લટા સબ તજદીણી; જબ પીયા આન લેરી, નાતો મેરો પ્રાન તજેગી ફાગન કેસે ખેલું હોરી. યુ કરતે હરી આએ અચાનક; ફાગન ખેલ ખેલ્યો રી; ચંદ્ર સખી ભજ બાલકૃષ્ણ છબ ગ્વાલન રાસ રચ્યોરી, મચ્યો રંગ ફાગન હોરી. ફાગન કેસે ખેલું હોરી.

પદ ૧૬ રાગહોરી—બ્રીજમે હરી હોરી મચાઇ, મચાઇ; બ્રીજમે ટેક. ઉડત ગુલાલ લાલ ભએ બાદલ. છુટત હે પીચકારી, બ્રંદાબનકી કુંજગલનમે; કુમ કુમ કીચ મચ્યોરી; શ્યામ સંગ ખેલન આઇ. બરજમે હરી હોરી મચાઇ. ૧ ઇતસે આયે સુધર રાધીકા, ઊતસે કુંવર કનૈયા, ખેલત ફાગ પરસપર હીલમીલ એ સુખ બરણ્યો ન જાઇ; નંદ ઘર બાજ

જત બધાઈ, બ્રજમેં હરી૦ ૨ રાધે આન કરી સખીયનકું, ઝુંડ ઝુંડ ઊઠ ધાઇ; લપટ ઝપટ લીનો શ્યામ સુંદરકું, બરબસ પકર લે આઇ. લાલકુ તો નાચ નચાઇ, બ્રજમે હરી હોરી મચાઇ. ૩ મોરલી પીતાંબર લીયેરે છીનાઇ, શીર પર ચુનરી ઓઢાઈ; બીંદી ભાલ નેનોં બીચ કાજર, નકવેસર પેહેરાઈ. માનુ નવી નાર બનાઇ, બ્રીજમે હરિ હોરી મચાઇ. ૪ મુસકતહે મુખ મોર હસત હે. કહાંરે ગઇ ચતુરાઇ, કહાંરે ગયે અબ પિતા તુમારે. કહાંરે જસોમતિ માઇ; લેત ઓર તુમકું છુડાઈ, બ્રજમે હરિ હોરી મચાઇ. ૫ ફગુવા લેઊંગી જબ જાને દઊંગી, કરીયો કોટી ઊપાઇ, દો ચુકાય કેસર સબ દીનકી, તુમ હો ચોર કન્હાઇ, બ્હોત દધી માખન ખાઇ. બ્રજમે હરિ હોરી મચાઇ. ૬ રાસ બીલાસ રચ્યો હેં બ્રદાબન. બ્રજ બીનતા જદુરાઇ ચુધે શ્યામ જેરી જુગલપર સુરદાસ બલ જાઇ; પ્રીત ઉર રહે ન સમાઇ બરજમે હરી હોરી મચાઇ. ૭

પદ ૧૭ રાગ હોરી.—પકરે બ્રજજન ગીરધારી, પકરે, ટેક ઊમંગભરી ગોપી ચલી આઇ, ખેલ મચ્યો હે ભારી; ખેંચ લીયે પિતાંબર મોરલી, હાહાં કરત મોરારી; હસત લેકર તારી, પકરે બ્રજ જન ગીરધારી, ૧ ઢાલ ઢાલ ઇસ ઇસનકો, જીત લિયો કછુ હોરી, કરજોરી પીતાંબર માગે દો મોરલીયા મોરી; અબ ભઈ જીત તુમ્હારી પકરે બ્રજ જન ગીરધારી. ૨ જાકુ જપત મુનીવર વીધી જાની, સકલ વાસના ટારી, સારદ શેષ જાકો પાર ન પાવે; જાકુ જપત ત્રિપુરારી તાકુ ગોપી દેવત ગારી, પકરે બ્રજ જન ગીરધારી ૩ જય જયકાર ભયો ત્રિભોવનમેં. દુંદુભી દેવ સુનાઈ, મુકતાનંદ ભાગ્ય બ્રજ જનકો; આંખક પલક બલીહારી મગન કીની બરજકી નારી; પકરે બ્રજ જન ગોરધારી ૪

પદ ૧૮ રાગ હોરી.—પુછુ મે અંજનીકે કુંવરસે, લંકા કેસી જલાઈ; ટેક લંકાસા કોટ સમુદ્રશી ખાઇ, રામ લછુમન દોનુ ભાઇ, વાયુ સુતને પ્રાક્રમ કિનો; કુદન આયો લંકા માંહી, પુછુ મેં અંજનીકે કુંવરસે; લંકા કેસી જલાઇ. ૧ સબરે લંકાકો રઈ ગંગાયો, ખગવાકે પુછ બંધવાઇ,

ફીર ફીર કે સબરે જલયો, એસોબલરે દેખાયો, પુછુ મેં અંજનીકે કું-વરસે લંકા કેસી જલાઇ ૨ રાવન મારે બભીખન થાપે રામ અયોદ્ધામેં આયે, આનંદ ભયે લોક નગરકે, ઇશ્વરને ગુન ગાયે. પુછુ મે અંજનીકે કુંવરસે લંકા કેસી જલાઈ ૩

પદ ૧૯ રાગ હોરી.—દેખો રઘુબીર રંગ ઊડાવે, એસી કુંવરી જનકજીકી ભર ભર લાવે, દેખો. ટેક. હાથમે ઝોરી કપટ વાકેદીલમે, મુઠીયાં ભર ભર ઉડાવે; એસી કુવરી જનકજીકી ભર ભર લાવે. દેખો. ૧ સીતારામ લછુમન ભરત શતરૂઘન લછુમન ચમર ઉડાવે; એસી કુંબરી૦ દેખો, ૨ શીવ સનકાદિક ઓર બ્રહ્માદીક, શેષ સહસ્ત્ર મુખ ગાવે. એસી કુંવરી દેખો. ૩ બેઠે બ્રહ્મા બેદ પઢત હે મુની નારદ બેનુ બજાવે, એસી કુંવરી. દેખો. ૪ તેરી અયોધ્યા મે ફાગ મચી હે તુલસી મંગલ ગાવે. એસી કુંવરી જનકજીકી ભર ભર લાવે; દેખો રઘુબીર રંગ ઊડાવે ૫

પદ ૨૦ મું.રાગ હોરી—લીખ ભેજે પત્ર બ્રીજ નારી, લીખ ભેજે;ટેક. સ્વસ્તીશ્રી શુભ નગર દ્વારીકાં, પ્રીતમ પ્રાન આધારી, સરવે ઉપમા લાયકસાંવરો; શ્રીકુંજ બિહારી ચરન કમલ બલીહારી લીખ ભેજે પત્ર બ્રીજનારી ૧ ગોકુલ ગામસે લીખત ગુજરીયાં સ્વામીકુ બિસતારી, જદુનાથ જગતકે જીવન બાંચીયો કુંજબીહરી, મેતો પ્રભુ દાસી તીહારી. લીખ ભેજે પત્ર બ્રીજ નારી ૨ વાંકે કુશલ ખેમ આનંદા, તુ-મ્હારે આનંદકારી, જલરે ભોજનકો જતન કરાયો, વારીકુ વારમ વાલી દલાંસા સકલ મોરારી, લીખ ભેજે પત્ર બ્રીજ નારી ૩ અપરંગ એક અરજ પ્રભુ એસી લેજો હ્રદય, બીચારી, નંદ જશોદાવૃદ્ધ ભયે હે. આન મીલી એક વારી, બેરમત કરીયો લગારી. લીખ ભેજે પત્ર બ્રીજ નારી ૪ આવત તોકુ લાજ લગત હે ધરમસે દાસી ધારી, લીખા લેખ હે બીધાતા, કેસા ટરેગા ટારી, શંકા મત આનો મોરારો, લીખ ભેજે પત્ર ૫ સાત સોગન ખાવા નંદ રામકે લેઆ જો મંગ લારી, હમ દેખીએ બડી ભાગ્ય કી; પ્રીતમકી પટરાની, જાણ કામણગારી. લીખ ભેજે પત્ર બ્રીજ નારી. ૬ કાગદ લીખ [illegible]

કું દીનો બાંચીયો બાધી સારી, બ્રજરામ પ્રભુ જુગત અનાઇ; કાગદ નકલે ઉતારી, જેસી બુધ્ધ હમારી. લીખ ભેજે પત્ર બીજ નારી. ૭

પદ ૨૧ રાગ હોરી.-તરીયા હર લાયો બીરાની. એસો મેરો કંથ ગુમાની, તરીયા૦ ટેક. વાકી જાનકી તુમ હર લાએ, તાકી અગમ મેને જાની; ચડે આતે એ અગમ બાંદરે, તેરી હોયગી લંકા નીશાની. એસો મેરો કંથ ગુમાની. તરીયા. ૧ કહત મંદોદરી સુનો પીયા રાવન. છોડ દીયો અભીમાની, રામ લછુમન ભરથ શત્રુઘન સાગર પારૂ બંધાની. એસો મેરો કંથ ગુમાની તરીયા. ૨ ઓ આએ શીંછ બાંદર ફોજું. ચેત ચેત અભિમાની, જાનકી દેકર પાય પડો તુમ; હોઇ સબી ધુલ ધાની, એસો મેરો કંથ ગુમાની તરીયા૦ ૩ જુધ ભયો રાવનકું માર્યો. હાર ગયો અભિમાની, સુરસ્યામ પ્રભુ તુંમારે મિલનકુ; સીતાકી પીર જાની, એસો મેરો કંથ ગુમાની. તરીયા. ૪

પદ ૨૨ રાગ હોરી.—ગાંજાખોરની સ્રી અરજ કરે છે. ગાંજે સંગ ખેલત હોરી હોરી. તમાકુકી ટેવ નઠારી, ગાંજે સંગ. ટેક. બંગ ધંતુરી નીકાલે ધુમાડી, બેઠી સોદનવાકી ટોરી, સાફી એક બીટારસતબકું. ઉંચ નીચ સબ જોરી, જગત સબ નિંદા કરોરી; ગાંજે સંગ ખેલત હોરી. ૧ ગાંજાખોર નીઠોરકી નારી. અરજ કરે કર જોરી, સાફીમેં સાડી સબ ફાટ ગઇ; અબ તો બચી હે ગોરી, મહીયરસે મેં લાઇતી ડોરી. ગાંજે સંગ ૨ આંખમેં તોરી અકલ ગળેવી. જેસી જાત અઘોરી, ખાનાજંગી કરે સબકા સંગ; ભયભીત ભૂત બન્યોરી, ગાંજેને ગજબ કરોરી. ગાંજે સંગ. ૩ ભાંગ અફીમ સુરાપાત્ર સબ કુછ કેફ કરો થોરી થોરી, ગાંજેકું ધરમે મત લાઇયો; જીરકી જગત મેં ચોરી. સુનો શીખ ઇતની હમોરી; ગાંજે સંગ ખેલત હોરી. ૪ કહે ધનવંતરી ધ્યાન ધરનકુ જોગી પીઓ કર જોરી, ઓર પીએ વાંકી અકલ જાયગી; અમર ગલીમેં બોરી, બાત પડદેકી ખોલી. ગાંજે સંગ ખેલત હોરી. ૫

પદ ૨૩ રાગ હોરી.—મોહે સાંવરેને ગારી દઇરે મેને

કછુ ના કહી, મોહે; ટેક. ઇત મથુરાં ઇત ગોકુલ નગરી, બિચમેં જમના વહી; આપ તો સૈયાં પાર ઊત્તર ગયે, મૈતો તકતીકી તકતી રહીરે. દઈ મૈને કછુ ના કહી, મોહે સાંવરેને ગારી દઈ. ૧ દૌડ પડું તો પકડા ન જાવે. દોહાઇ દેખ ડરી, મનકી દઇયાં કછુ કેહ ન શકતહું; મોરે મનકી મનમેં રહીરે, દઇ મૈને કછુ ના કહી. મોરે સાંવરેને ગારી દઇ. ૨

પદ ૨૪ રાગ હોરી.—આંકે મિરજાનો ધુમ મચાઇ. સમશેરમેં ખેલેગી હોરી. આંકે; ટેક. લીખ લીખ પતિયાં મુનેકું ભેજા, સુનો એ સિપીયા ભાઈ; હમ જો હટે તો કસમ નબીકો, તુમકુ ગમ દુવાઇ. આજ સમશેરસે. ૧ ઢાલ ઢપરકે તબલા બાજે, તો પનકી પીચકારી, ગજ ગુરજ તલવાર ચલત હે; કુમ કુમ બરછી લડાઇ, બાહાદુરી બસંત રચાઇ. બાંક મીરજાને. ૨

પદ ૨૫ રાગ હોરી.—આ અવસર નહીં આવે ફેરી ફેરી, ટેક. એકા એક ઠાડો આંગનમેં, અબ મેં આઇહુ હેરી; ચલો સખી સબ મીલકર જાઇએ, લીજે તાલકું ઘેરી. ચલો તુમ સંગ અમેરી, આ અવસર નહિ આવે ફેરી. ૧ બીસ પચીસ જાય લોપ કરી. હમ સબ રોકેમેં ઘેરી; અબ અવકાસ ભયો આનેકો, હાન ન આવેગે ફેરી. સખા સબ લાગેગે તેરો, આ અવસર નહિ આવે ફેરી. ૨ બહોત સોખાનો જોગવર જીવન ખોતીયું રાધા ગોરી, એક કહે લાલ મૈં લલચાઉં; આય ગીલી બોહોતેરી, લાજ નહીં લોપે હમારી, આ અવસર નહીં આવે ફેરી. ૩ આજ આયો હે હાથમેં અપને પાયો વસંતી પેહરી, બામાનંદ કહે જાને ન પાવે: સુનીયો સખા ચાત દેરી, રખી ધરમકે માહે ઘેરી, આ અવસર નહીં આવે ફેરી. ૪

પદ ૨૬ રાગ હોરી.—મોહન મોસે ખેલો હોરી,હોરી; ટેક. મારગ દેખ રહી તુમારો, જ્યામે ચંદ્ર ચકોરી; બસંત ઋતુ બીતી જાત હે, જીવન દાસ પુરોરી. માના મુજકુ નીજ ગોરા, મોહન મોસે ખેલો હોરી. ૧ તેરે સંગ રંગનેકે લીગે હું, પેહેરી મે નવરંગી ચોરી; મોહન તુમ મેરે પર

ઔરો, રંગકી ગાગર ઢોરી. પીરકી ગુલાલકી ઓરી, મોહન મોસે ખેલો હોરી, ૨ સખઓ અંગ તેરો સ્યામ સુંદર વર. કરૂં મેં અંદન ખોરી, પીર ભુજાને બીડી મોકુ પકરો; કહું તુમકું કર જોરી, મતિ મેરી હય થોરી. મોહન મોસે ખેલો હોરી. ૩ ફગુવાકે બદલેમે તુમકું રખુંગી. હારો તો બલજોગી, ભુગાનંદ કહે તુમ ઝીતોંગે; કરકે રખો મોકુ તોરી, કહા કરૂં મૈયા ગોરી; મોહન મોસે ખેલો હોરી. ૪

પદ ૨૭ રાગ હોરી.--બ્રીજમે હરી ખેલત હોરી, ટેક. ઉતસે આએ કુવરી રાધીકા, સંગલે ગવાલન હારી: ઇત બ્રજ રાજ સખા સંગ લેકર, કેસર ગાગર ઘોરી: પરસ્પર ખેલ મચોરી, બ્રીજમેં હરી ખેલત હોરી ૧ ઉડત ગુલાલ અરૂણુ ભયો અભ. રંગ બરસે ચહું ઓરી, ઉમંગ ભરી ગોપી રંગ ડારત; શ્યામ સુંદરપર દોરી, દેખી શ્રી નાથ લજોરે; બ્રીજમેં હોરી ખેલત હોરી. મોહન વિધુ થકી તન જાઇ, બ્રખુભાન કિસોરી, પ્રેમ મગ્ન તનકી શુધ ભુલી, શોભીત માનું ચકોરી. રહી એક પરદગ જોરી, બ્રીજમેં હરી ખેલત હોરી. ૩ જેસોહી ખેલતમેં ચતુર સાંવરો. તેસોહી રાધિકા ગોરી, મુકતાનંદ મગન છબી નીરખત; કહાં બરનું ગતિ થોરી, રહો ઇનસંગતી મોરી. બ્રીજમેં હોરી ખેલત હોરી. ૪

પદ ૨૮ રાગ હોરી.--આત્મ જ્ઞાનવિષે, રૂતુ રાજ બસંતી આયો, નીજ નાથસે નેહ બઢાયો, રૂતુ રાજ ટેક. તરૂવર સબ ભયે નવ પલ્લવ, સુગંધ સુમન બસાયે; વીકસે કલમ બહુ રંગ રગકે, મુની મન રંજન પાયો. ભમર તીહાં જાઇ લુભાયો, રૂતુ રાજ ૧ અબીલ લોક કરતા આખંડીત સો મેરે મન ભાયો, ઔર સકલ ફેન બુદ્ધ બુધ ક્ષણભંગુર દરસાયો; પીયાસેં પ્રેમ લગાયો, રૂતુ રાજ. ૨ સકલ સાજ પુજનકુ લીનો. અનહદ ગંટ બજાયો, ધ્યાંન ધુપ સુવિચાર આરતી, જ્ઞાનકો દીપ જગાયો, અજ્ઞાન અંધેર ભગાયો. રૂતુ રાજ બસંતી આયો. ૩ શરણાંગત વત્સલ પ્રભુજીકુ ભાવકો ભોગ ધરાયો, જમ છોટમ શ્રુતિ બચન બાંચી કે જગ કારન જસ ગાયો; સદા સુખ સેહેજે પાયો. રૂતુ રાજ બસંતી આયો. ૪

પદ ૨૯ રાગ હોરી.--એસી હોરી ખીલાઇ, શ્યામ મોકું ચોરી ચડાઇ; એસી ટેક. ખેલત ગેંદગીરી જમૂનામેં, કીને મેરી ગેંદ ચુરાઇ; હાથ ડાર અંગીયાં બીચ દેખું તો, એક ગંઈદો પાઇ. શ્યામમોકું ચોરી ચઢાઇ, એસી હોરી ખેલાઇ. ૧

હોરી ૩૦.—ફાગનકે દિન ચાર સખીરી, અપનો પીયા મોસે માગે સો દઊગી; ટેક. હીરાબી દઊગી મોતીબી દઊંગી, ઓર દઊંગી દો લાલ સખીરી. ૧ ઓર કછું માગેતો સબ દઊંગી. કંથ દીયોના જાય, સખીરી. ૨

પદ ૩૧ રાગ હોરી.—આંગન ખેલત ફાગરે, સખી સાંવરીયો મોરે આંગન; ટેક. હમારી ચુંદરીયાં રંગમેં ભીંજાઇ, અપની બચાવત પાગરે; સખી સાંવરીયો મોરે આંગન ખેલત ફાગ. ૧

પદ ૩૨ મું રાગ હોરી.—કોઇ ઊરજે શ્યામકું જનમેં મૈને ઢુંઢ ફીરી મધુબન મેં; કોઇ, ટેક. એસા જતન બતાહો સખીરી, જો પીયા આવે ફાગનમેં; કોઇ ઊરજે. ૧ ગોકુલ ઢુંઢી બ્રંદાબન ઢુંઢી, ઢુઢ ફીરી મધુબનમેં; કોઇ ઊરજે. ૨

પદ ૩૩ રાગ હોરી.—રંગરેજ ચુંદર મોરી રંગ દે લાલા વાકી રંગાઇ મેરા પીયાસે સમજલે, રંગરેજ. ટેક. હમારી ચુંદરીયાં પીયાકી પગરીયાં દોનું બસનહે રંગદે, લાલાવાકી. ૧ હમારે સાલુ કે પાંચ રૂપૈયે, પીયાજીકી પીયાસે સમજલે; રંગરેજ. ૨

પદ ૩૪ રાગ હોરી.--આ બ્રજમેં હોરી ખેલે, કામની; માંથે તીલક વાકે દમકે દામની; આ બ્રીજમેં, ટેક. જીનકે પીયા પરદેશ ગવનકીના, કોન દેશ જાઇ છાયે છાવની; માથે તીલકવાકે દમકે દામની, આ. બ્રીજમેં હોરી ખેલે કામની. ૧

પદ ૩૫ મું. રાગ હોરી.—મેરી આંખુમે સાંવરા ખટકે, જીયરા બટકેને નાહીટકે; ભલા મોરી આંખુમેં સાંવરા ખટકે, ટેક. ઊમક જુવાની રંગરે સાંવરા, મોરી છતીયનપર રંગ ટપકે; જીયરા બટકે, ને નાહીટકે. મોરી આંખુમેં સાંવરો ખટકે. ૧

પદ ૩૬ મુ.—લાજ રખલે શ્યામ હમારી, મૈચેરીહું તીહારી; જરા દે સમજ કર ગારી, લાજ રખલે શ્યામ હમારી ટેક. અબીર ગુલાલન મુખ પર ડારો ના મારો પીચકારી; આધી દેહ સબ દેખ પડેગી, સારી ભીંજવો નસારી. કહેગેં લોકન મત વારી, લાજ રખલે શ્યામ હમારી ૧ તુમ ચતુર હોલીકે ખેલૈયા, હમ ડર પોક અનારી; તાક ઝાકલ ગામ ન મોહન, જાઉ તોગે બલીહારી નકર મોહે જાનસે યારી, લાજ રખલે, ૨ લાખ કહી તુમ એક ન માની, બીનતી કરકે મૈં; હારી યાહી ઘડી, ઊસ્તાદકુ જાકે, કહુગી હકીગત સારી, કહાં જાઓગે ગીરધારી, લાજ લખલે શ્યામ હમારી. ૩

પદ ૧ રાગ વસંત.

લાવ લાવરે માલણ વેલ મરવો,
મારે પૂજવો છે ગોપીનો નાથ ગરૂવો; લાવ લાવરે૦ ટેક.
જાઇ જુઇ કેતકીને કમળ સાર,
લાવ ફુલ ગુલાબ ચાર ગુંથીએ હાર; લાવ લાવરે. ૧
આવી છે માળણ ભાવ જાણી,
પ્રેમે પૂજવા સમરથ સારંગ પ્રાણી. લાવ લાવરે. ૨
આવી છે માળણ લટકાળી,
મેહેતા નરસૈયા સો સ્વામી વનમાળી. લાવ લાવરે. ૩

પદ ૨ રાગ વસંત.

વસંત વધાવો મારી સહીયર સમાણી, વસંત આવ્યો જાણી;
મોતીડાની થાળ ભરીને, ઉઠો રાધા રાણી. વસંત વધાવો. ૨
આંબા ડાળે કોયલ કાળી, બોલે અમૃત વાણી;
વસંત રતને આવતાં દેખી, મન ઘણું મકલાણી. વસંત. ૩
ફુલડે ફગર ભરાવે ભામની, ફુલડીઆં બહુ આણી;
રૂગનાથનાં સ્વામિને વધાવો. પ્રીત રહી પરમાણી. ૩

પદ ૩ રાગ વસંત.

ખેલત ફાગ વસંત પંચમી, લાલ ગોવરધન ધારી;
આય મિલી નવલ બ્રીજ બીનતા, ઉતભ્રખુભાન દુલારી. ખે
છાંટત છીરકત અરસ પરસપર, કહી આન પરત છબી બારી;
અગર સુગંધ કુમ કુમ છીરકત, ગુલાલ બન્યો અતિ ભારી. ૩
બાજત તાલ મ્રદંગ બાંસુરી, ગાવત ગીત સોહાઇ;
નાચતકૃષ્ન બજાવત ગાવત, રાધા રંગ સવારી. ખેલત. ૪
તારૂણી તન આ ગ્રક સુભગ બ્રંદ્રાબન, ખેલત લાલ બિહારી;
લાલદાસ પ્રભુકી છબી ઉપર તન મન ધન બલીહારી. ખે ૫

પદ ૪ રાગ વસંત.

આજ અનોપમ આંબો મોરયો, કેશુ ફુલ્યાં કેવાં;
સાત દ્વીપ ને ચઉદ લોકમાં, નહિ કોઇ કૃષ્ણ જેવા આજ ૧
અબીલ ગુલાલ કુમ કુમ કેસર, કરો સ્વામની સેવા;
તાલ પખાજ બાજે બાંસુરી, ફુલ વરસાવે દેવા. આજ. ૨
હેતે હરિ રમાડે રસિયો, આપે મુગતા મેવા;
રૂગનાથ કહે કોઇ આવોજીરે, અખંડ સુખડાં લેવા. આજ ૩

પદ ૫ રાગ વસંત.

વસંત રતમાં આનંદ મારા વાલા, ઘેર ઘેર ઓછવ થાય;
જે ઘેર આનંદ ઓછવ ના થાયે, તે ઘર મૂઢ કહેવાય વસંત ૧
તાલ પખાજ બાજે બાંસુરી, વાજન લેઇ લેઇ જાય;
અબિર ગુલાલ અગર કસ્તુરી, કેસર રંગ ઘોળાય. વસંત ૨.
પ્રેમે ગાયે સાંભળશે જે કોઇ, તે વૈકુંઠ જાય;
દાસ દ્વારકાનો સ્વામિ સામળિયો, મારા રૂદીયામાં સમાય. ૩

પદ ૬ રાગ વસંત.

કેસરીયાનો વાઘો પેહેરી, પાઘ ધરયો છે ટેડી;

રૂપાનો દડુલો કરમાં, સોનાની હાથે ગેડી. કેસરીયાનો. ૧
રાતા માતા મંદિર આવો, ઘેરઈઆને તેડી;
મોતીડે વધાવું તમને, આવ્યાની મારે હેડી. કેસરીયાનો. ૨
આવો ભાવથી વ્હાલા વધારો દુખડાં નાંખો ફેરી;
રૂગનાથ પ્રભુ મારા ભવની, ભાગોને બેડી. કેસરીયાનો. ૩

પદ ૭ રાગ વસંત.

રાતી મોળ ધરો મારા વાલા, રાતી રત રૂડી;
રાતી ફુલ ખાખરાના ફુલ્યા, રાતી રજ ઉડી રાતી મોળ ૧
રાતી ચાંચના બેરે પંખેરૂ, એક સુડો ને એક સુડી;
રાતા દાંતે હશે રાધાજી, રાતી કર ચુડી. રાતી મોળ ૨
રાતા સાળુ સાત સણગારને, રાતી સહુ જોડી;
અતી રાતો મહેતા નરસાઇનો સ્વામી, રહયો રંગમાં બુડી. ૩

પદ ૮ રાગ વસંત.

કેસુડાં ફુલ્યાં રંગ રાતો, અતી રાતુ વૃંદાવન
રાતી મોળ મારા વાહાલાને, રાતા લોચન. કેસુડાં ૧
રાતી સાડી રાધાએ પહેરી, રાતી ચરણા ચોળી;
રાતા વાઘા પહેર્યા મારે વાહાલે, કેસરમાં બોળી. કેસુડાં. ૨
રાતો માંગ સીંદુરે ભરીયો, રાતા રંગે દંત;
રાતો ગુલાલ ભરયો રંગ રાતો, રાતો માસ વસંત; કેસુડાં. ૩
રાતો ચુડો કર કામની, રાતો મુખ તંબોળ.
રુગનાથ રામ પ્રભુ રંગ રાતો, નીત નીત ઝાકમ ઝોળ; કેસુડા ૪

પદ ૯ રાગ વસંત.

હવે ક્યાં જઈએ શામળીઆ વહાલા, જોર હમારૂ કીધું;
નાનકડી ગોપીનું ગોરસ, વાટી વાટીને પીધું. હવે ક્યાં ૧
નાસંતા નહી છુટેરે, દહી મહી નહી ચુકું;
ઘેરીને લેઈ હું ઘરમાં ઘાલું, બાંધીને આજ મુકું. હવે ક્યાં

ઓશીયાળો આંગણિએરે ઉભો, અન્યાઇઓ અપાર;
ભલે મળ્યો મેહેતા નરસઇંયાનો સ્વામી, ભકત તણો દાતાર ૩

પદ ૧૦ રાગ વસંત.

ગાળ કોઇને નવ દીજે મારા વાહાલા, ગાળ કોઇને નવ દીજે;
કુરે ઘેરીને તુંરે શામળીયો, મારૂં અંગ કાળું થાય. ગાળ. ૧
મારા ઘરમાં પીડારી ગાંડે, નારંગડે નખ લાગે;
અમઘેર નાવલીઓરો જુઠો, સાચો ઉત્તર ગાગે, ગાળ ૨
અમઘેર નણુદી છે અદેખી, એવાં જોતી હીંડે;
નરસઇંયાના સ્વામી કહુ તુજને, સાસરિયે નહી તેડે ગાળ. ૩

પદ ૧૧ રાગ વસંત.

હવે કેમ વસીયે શ્રી વંદાવનમાં, લુટા લુટ મંડાણી;
નંદતણો નાનડીઓ નરહરી થઇ બેઠો છે દાણી. હવે કેમ. ૧
એકનુ ઢોળે ને એકનુ ફોડે, એકનું મહી માંયેથી પાડે;
એકને કહે વાલો અણુઘટ બોલે એકનાં એક કહેવાય હવે ૨
એકને આપે ચીર પાટી, એકને આપે ચોળી;
એકને વાહાલો ધકાજ મારે, એકને નાખે ઢોળી. હવે ૩
સકળ સહયરો ટોળે મળીને, રમવા ભમર ભોળી;
નરસઇયાનો સ્વામી નવલ રંગીલો, તે રમે છે હોળી. હવે. ૪

પદ ૧૨ રાગ વસંત.

શ્રી વલ્લભ વલ્લભ કુલ મંડળી, જે નર જન સુખકારી;
શ્રી વિઠલ નાથ પધારયા પ્રીતે, ગીરી ગોવરધન ધારી શ્રી. ૧
એક રૂપ બહુ ધરીને, લિલા બહુ વિસ્તારી;
નીત નીત લીલા નઉતમ ભાસે, હરીદાસ બલીહારી. શ્રી. ૨

સમાપ્ત.

રમણ અને તારા.

આ નામની એક સંસારી નોવેલકથા જેની અંદર નેકી, શુદ્ધ પ્રેમનો આબેહુબ ચિતાર આપનારાળી સોબ અને સ્વાર્થ બુદ્ધિથી આવી પડતી આફતોનું વર્ણન આપવામાં આવ્યું છે. તેમજ ભાવિ પ્રમાણે ચડતી પડતી આવે છે. વિગેરે બાબતોનું વર્ણન કરી ગૃહસ્થને ઉપયોગી ગ્રંથ બનાવવામાં આવેલો છે. આ એક ઉત્તમ પ્રકારનું નોવેલ છે......કિંમત રૂ. ૧—૦—૦

પૃથિરાજ ચહુઆંણ,

ઐતિહાસિક વિરરસ પ્રાધાન્ય વારતા.

ભારત વર્ષના છેલ્લા રજપુત મહા પરાક્રમી અને પ્રબળ પ્રતાપી પૃથ્વિરાજ ચહુઆણનું નામ આર્યના મનમાં રમી રહેલું છે. પૃથ્વિરાજ એ શબ્દ શ્રવણેન્દ્રિય ઉપર આવતાં મનુષ્યનું હૃદય પ્રફુલિત બને છે. ગર્વનાં અંકુરો સ્ફુરાયમાન થાય છે મુખમુદ્રા આનંદી બને છે અને પ્રેમથી એ મહાન્ નરરત્નની વાર્તા સાંભળવા પ્રત્યેક સમજુ ઉત્સુક થાય છે. એ પ્રતાપી પુરૂષના પરાક્રમના ગુજરાતી ભાષામાં સાક્ષરો તરફથી જો કે ભાષાન્તરો થયાં છે; તોપણ જેમાં એક કવિ કહી ગયો છે કે--નવીનમાં મોહ વધે વધારે તદનુસાર અમોએ મહદ્ પરાક્રમી વીરના અદ્ભુત પરાક્રમો જે આ અમારા તરફથી પ્રસિદ્ધ થતાં વિશ્વ સમુદાયના મનનું આકર્ષણ કરેલું છે, જેથી વ્યાસાનસંગ સંબંધે અત્રે વિવેચન કરવાની અગત્ય નથી. આ પુસ્તકમાં શૃંગાર, અદ્ભુત અને કરૂણારસ એવી તો અવર્ણનીય ખુબીથી લખવામાં આવેલ છે કે—જેમાટે અત્રે વિવેચન કરવું નકામું છે. કારણ કે હાથ કંકણને આરસીની જરૂર નથી. 'સજ્જેષુ બહુના' કિંમત રૂ ૧) એક ટપાલ ખરચ જુદું.

પારસી. પરસોતમ મુળચંદ કે ગુલાલવાડીને નાકે. મુંબાઇમાંથી મળશે.

સેલર મહાદેવ રામચંદ્ર, જાગુષ્ટે—અમદાવાદ.